

spre a fi devorați de lumea contemporană. Cultura de cea mai bună calitate a lumii însușită corect, rafinează și dezvoltă sufletul; cultura de consum azi dogește și deformează sufletul și îl împiedică să primească normal și deplin mesajul Ortodoxiei. De aceea, în lupta noastră împotriva spiritului acestei lumi, putem folosi cele mai bune esențe pe care lumea ni le poate oferi pentru a le transcende; tot ceea ce este bun în lume, dacă suntem destul de înțelepți să vedem, ne îndreaptă spre Dumnezeu și spre Ortodoxie și trebuie să ne folosim de ele. (Părintele Serafim Rose – Despre concepția de viață ortodoxă, traducere de Constantin Făgețan)

CINE SE ÎMBOGĂTEȘTE ÎN DUMNEZEU

Sf. Luca al Crimeii,
icoană

Toți ne construim viața așa cum dorim, toți mizăm că ea va dura mult timp. Dar Domnul Iisus Hristos a spus pentru astfel de oameni, prin urmare și pentru majoritatea dintre noi, acea parabolă pe care ați auzit-o azi – despre un om bogat care a ajuns într-o mare dilemă, căci a strâns recolta bogată de grâu și nu știa unde s-o pună. S-a gândit, s-a gândit și a hotărât: *Strica-voi hambarele mele și mai mari le voi zidi și îmi voi strânge acolo tot grâul meu și bunătățile mele, și-i voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani: odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule, în noaptea aceasta îți voi cere sufletul!”*

Domnul Iisus Hristos ne-a spus că așa se va întâmpla cu cel ce este împovărat de astfel de preocupări, care se îmbogățește mai mult în cele materiale decât în cele duhovnicești, care nu împarte surplusul pâinii sale oamenilor săraci, ci își construiește noi jitițe.

Lor le vor fi adresate cuvintele Sfântului Ioan Botezătorul:

"Iată, securea stă la rădăcina pomilor: tot pomul ce nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc" (Matei 3, 10).

Astfel va fi secerat oricine care, la fel ca și bogatul nebun, nu vrea să știe că în jurul lui trăiesc mulți nevoiași, mulți oameni flămânzi, dar nu se gândește să ofere surplusul de pâine acelor. Și acest bogat se gândea doar la sine. Gândește că va trăi mulți ani și se va desfata de averea lui. Dar Domnul i-a luat viața.

Să ne înfricoșăm de acest exemplu, să ne înfricoșăm de securea care ne poate seceră în orice moment, să ne gândim la ce înseamnă să te îmbogățești în Dumnezeu. Aceasta înseamnă că treptat, de la o zi la alta, să te luminezi, să te curățești și să te sfințești.

Cine se îmbogățește în Dumnezeu? Se îmbogățește acela care devine mare prin muncă, cu miză, care de la o zi la alta se leapadă de mândrie, de iubirea de sine, de aroganță, care devine treptat sărac cu duhul. Se îmbogățesc cei din ai căror ochi curg lacrimi – lacrimi pentru acea necurăție care îi înconjoară, pe care n-o pot suporta inimile lor, lacrimile unei dureri nemăsurate pentru

șuvoaiele de sânge cu care popoarele creștine înroșesc fața pământului. Se îmbogățesc cei care fără de lacrimi nu pot privi la Crucea lui Hristos. Aceste persoane deseori suferă persecuții pentru Hristos și pentru Evanghelia Lui. Sunt grele aceste persecuții, dar îi îmbogățesc în Dumnezeu pe cei care le rabdă în chip cuvenit. Din persecuții ies sporți duhovnicești, se întorc curățiți, trecând prin focul și apa cumplitelor încercări ale credinței. Și lor le este pregătită Împărăția lui Dumnezeu.

Iar cei care sunt batjocoriți pentru că Îl iubesc pe Hristos, pentru că cred cu toată inima în Evanghelia Lui, cei care sunt ocărăți, care sunt prigonți se îmbogățesc peste măsură, fiindcă și lor le este făgăduită Împărăția lui Dumnezeu. Și în persecuțiile pentru Hristos, și în batjocurile pentru Hristos, sporesc în slava lui Dumnezeu inimile lor.

(Sfântul Luca al Crimeii, Predici,
Editura Sophia, București)